f1
0448

RU
MUZICĂ

Nr. 5
1955

P.C.108470

SOLIȘTII artei sovietice

« Dau cu multă plăcere acest autograf revistei « Teatru și Muzică ». Mă folosesc de acest prilej, ca să salut cititorii revistei ».

OLGA LEPEȘINSKAIA
București 24 mai 1955

Vladimir Levașov, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S.

Iurii Gofman, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S.

Olga Lepeșinskaia în « Macul Roșu ».

Concertul de muzică braziliană dirijat de Claudio Santoro

Compozitorul și dirijorul brazilian Claudio Santoro, venit în țara noastră la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, a dirijat la Ateneul R.P.R. orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat, «George Enescu» prezentînd unele lucrări de muzică braziliană contemporană.

Tînărul muzician și-a consacrat activitatea pe de o parte cunoașterii cît mai adînci a tezaurului de cîntece și dansuri populare braziliene, pe care le prelucrează în formele evoluate ale muzicii culte, pe de altă parte popularizării acestei muzici, atît în patria sa cît și dincolo de granițele ei.

Claudio Santoro a vizitat de mai multe ori Republica Cehoslovacă; a fost de asemenea în Uniunea Sovietică, Republica Populară Polonă etc., împletind, pretutindeni, activitatea sa muzicală cu aceea de aprig luptător pentru pace.

El este Laureat al Premiului Stalin pentru Pace din 1952.

La Ateneul R.P.R. au fost urmărite cu un viu interes un «Dans negru» și un «Dans brazilian» — două prelucrări simfonice de Camargo Guarnieri, care este unul din fruntașii muzicii braziliene actuale, precum și două părți dintr-o suită de Villa Lobos: «Bachianas Brazileiras No.4». Figură venerabilă a muzicii braziliene, Heitor Villa-Lobos este socotit drept cel mai de seamă compozitor din întreaga Americă Latină. La temelia nenumăratelor sale compoziții stau cîntecele și dansurile populare, iar scrisul său muzical iscusit vădește o puternică personalitate creatoare. Muzica braziliană a fost prezentă chiar și în cele două fragmente din suita ascultată — lucrare închinată lui Bach.

Dirijorul Santoro a prezentat, de asemenea, și o lucrare de amploare: propria sa simfonie cu cor (a IV-a) intitulată «Simfonia Păcii». Preluînd creator anumite motive ritmice și melodice proprii cîntecelor și dansurilor braziliene, compozitorul a reușit să realizeze o lucrare simfonică de proporții mai mari, și de un puternic conținut expresiv, în care este evocată viața poporului brazilian și lupta lui pentru pace.

Atît în dansurile de Camargo Guarnieri cît și în simfonia de Claudio Santoro, au putut fi deslușite — între altele — ritmurile, în doi timpi, specifice cunoscutului dans brazilian «Samba» care — adesea denaturat de jazul american — s-a răspîndit după 1938, pretutindeni în lume.

Dirijorul a adus cu sine și unele instrumente populare de percuție ca choccalio *și* reco-reco, *al căror rol de a păstra și întări ritmul sincopat caracteristic dansurilor braziliene a fost bine împlinit de către instrumentiștii noștri. Orchestra Filarmonicii a depus o avîntată muncă artistică. Ea a redat cu fidelitate intențiile dirijorului, exprimate totdeauna sobru și clar.*

Concertul de muzică braziliană s-a bucurat de o caldă primire din partea publicului.

J. V. Pandelescu

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Cum l-am cunoscut pe NOTTARA

«.... Constantin Nottara este unul dintre cei mai mari artiști ai țării noastre. Este «fruntaș între fruntași», așa ne vorbea despre el profesorul nostru State Dragomir acum mai bine de 35 de ani, la Conservatorul din Iași. Cu cîtă admirație și prețuire, cu cît respect ne vorbea profesorul nostru despre «meșterul Costache», cum îi spunea el! Așa am început noi, studenții de atunci, să-l cunoaștem pe marele Nottara, din spusele lui State Dragomir, fostul nostru profesor. Țin minte, într-o zi ne-a luat pe unii dintre noi și ne-a dus la teatru să vedem «Fîntîna Blanduziei». Nottara juca pe Horațiu. Ce impresionați am rămas noi la apariția lui Nottara! Ce prestanță, cîtă eleganță, și ce minunat spunea versurile. După aceea l-am văzut în «Don Saluste», în «Ruy Blas». Cunoș. team aproape pe toți actorii țării, dar mie mi se părea, și cred că n-am greșit, că Nottara era deasupra tuturor. Cu impresia asta am rămas și astăzi. După ce l-am văzut și în «Regele Lear», am rămas așa de impresionat încît după spectacol m-am ținut după el pe stradă. Bine înțeles, el nu știa că eu îl urmăream. Am mers în urma lui pînă la Copou și înapoi. El, probabil, a făcut o plimbare, «a luat puțin aer», cum spunem noi astăzi. Ce fericit mă simțeam că eram aproape de marele Nottara! Nu știu de ce simțeam nevoia să mă duc să-i sărut mîna. După vreo cîțiva ani, am avut fericitul prilej să-l cunosc personal. Teatrul unde eram eu angajat desființîndu-se, am venit în București să-mi găsesc un angajament. Angajament n-am găsit așa de repede, în schimb, cu ocazia asta l-am cunoscut pe Nottara. M-a prezentat colegul meu și marele artist de astăzi Gh. Calboreanu. Țin și acum minte cuvintele lui Calboreanu — spuse cu vocea lui adîncă: «Maestre, îmi permiteți să vă prezint pe un coleg al meu de la Iași. Are talent.»

Eu m-am înroșit ca racul. După aceea, Calboreanu s-a retras, că repeta în nu știu ce piesă, iar eu am rămas cu Nottara.

Nottara a observat imediat stînjeneala mea. Eu eram, cum spune romînul, «cu sufletul la gură»... A început să mă întrebe al cui elev am fost,

In « Oedip Rege ».

In Luca Arbore din « Viforul ».

In « Luceafărul »

ce roluri am jucat; dacă muncesc mult — « pentru că să ştii, mi-a spus el, munca de-abia acum începe şi nu se sfîrşeşte decît atunci cînd mori; în meseria asta se munceşte foarte mult, tinere. Nicăieri nu se munceşte mai mult ca în teatru » După ce mi-a mai trecut emoţia, i-am povestit întîmplarea de la Iaşi cînd m-am ţinut după el şi...voiam să-i sărut mîna.

« Ei, blestemăţie, da ce sînt popă, bre! » a spus el şi a rîs cu mare poftă.

Trecură zeci de ani de la această întîmplare. Eram în trecere prin Bucureşti cînd traversînd prin faţa teatrului, apare Nottara. Eu mi-am scos foarte respectuos pălăria, salutîndu-l. S-a oprit, mi-a întins mîna şi mi-a spus:

— Nu-ţi mai ţin minte numele... dar dumneata eşti acela care ai vrut să-mi săruţi mîna!...

Mare artist, mare om, mare pedagog.

A fost una din cele mai mari figuri ale teatrului romînesc.

COSTACHE ANTONIU
Artist al poporului din R. P. R.
Laureat al Premiului de Stat

In « Regele Lear ».

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.
Stagiunea 1954-1955

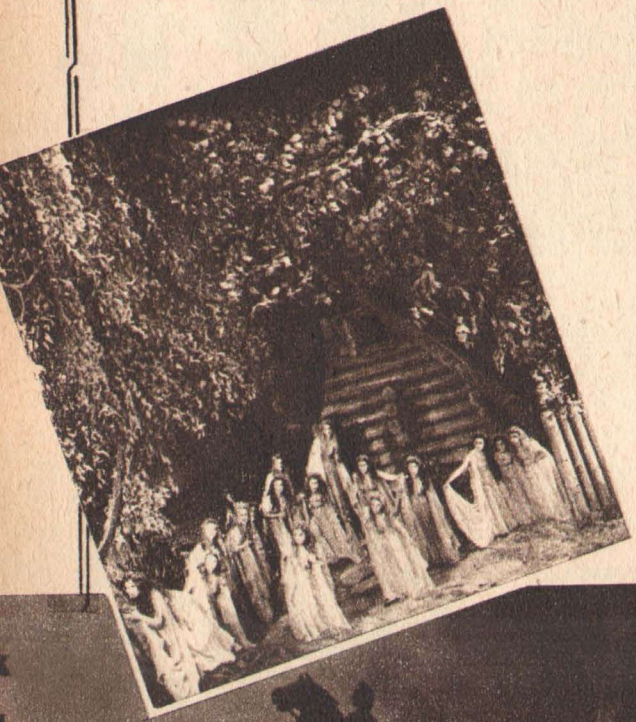

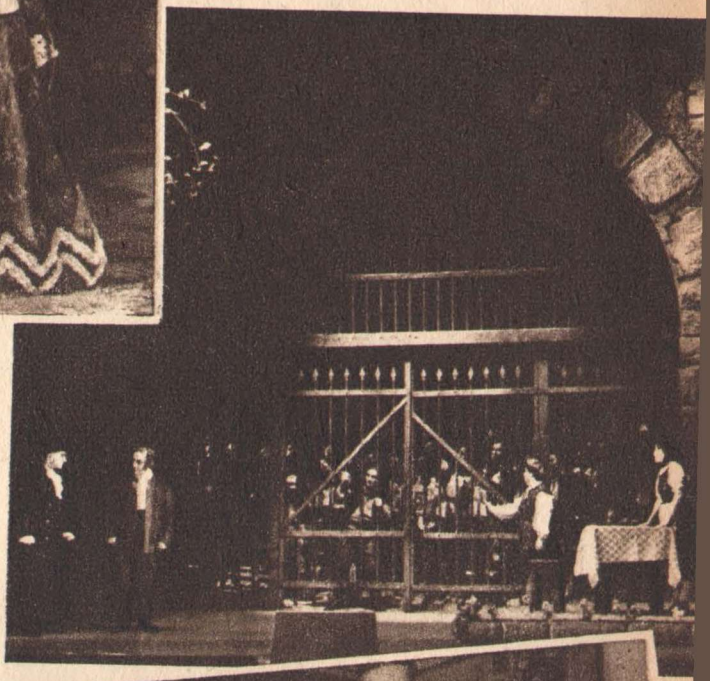

Scenă din «Russalka» de Dargomîjski.

Sanda Orleanu Jar—Tai-Ho și Dumitru Bivolaru — Căpitanul sovietic în «Macul Roșu» de Glier.

Scenă din «Călărețul de aramă» de Glier.

Irina Dogeanu—Zița în «O noapte furtunoasă» de P. Constantinescu.

Scenă din «Fidelio» de Beethoven

Scenă din «Dama de pică» de Ceaikovski

Cornelia Gavrilescu — Mimi și Renee Cornea — Musette în «Boema» de Puccini
Yolanda Mărculescu — Rosina și Silviu Gurău — Don Bartolo în «Bărbierul din Sevilla» de Rossini

Ana Savagian — Violeta și Vasile Diaconescu — Alfredo în «Traviata» de Verdi

Petre Ștefănescu Goangă — Rigoletto și Dinu Bădescu — Ducele în «Rigoletto» de Verdi

Ana Tălmăceanu Dinescu în «Cio-Cio-san» de Puccini

Stere Popescu în «Coppelia» de Delibes

Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Stagiunea 1954-1955

Marcel Anghelescu în «Matei Millo» de Mircea Ștefănescu

Lucia Sturdza-Bulandra și Matei Gheorghiu în «Citadela sfărîmată» de H. Lovinescu.

Scenă din «Mielul turbat» de Aurel Baranga

Ion Finteșteanu și Niki Atanasiu în «Ultima Oră» de M. Sebastian

Scenă din «Indrăgostiții» de Maria Banuș

Elvira Godeanu, C. Antoniu și N. Atanasiu în «O scrisoare pierdută» de I. L. Caragiale

Mimi Botta și Geo Barton în «Fata fără zestre» de A. N. Ostrovski.

Scenă din «Liceenii» de Treniov

Radu Beligan în «Revizorul» de Gogol

Gh. Calboreanu și Maria Voluntaru în «Platon Krecet» de Al. Corneiciuc

Aura Buzescu și Emanoil Petruț în «Cei din Dangaard» de M. Andersen-Nexö

Nina Diaconescu și Victor Moldovan în «Doamna nevăzută» de Calderon de la Barca

C. Antoniu în rolul Muronschi din «Nunta lui Krecinski» de V. Suhovo Kobîlin

Pregătiri pentru stagiunea de vară

..... şi, într-o bună dimineaţă, primăvara a dat năvală pe străzile şi prin grădinile Capitalei. Oamenii au întîlnit-o — după ce zile şi săptămîni în şir o aşteptaseră zadarnic — pe toate drumurile, prin parcuri, în tramvaie, poleind ferestrele uzinelor, zburdînd prin birouri, luminoasă, senină, zglobie ca şi cînd lîngă ei şi-ar fi făcut veacul de cînd lumea.

Nimănui nu i-a trecut prin minte s-o întrebe pentru ce s-a lăsat atît aşteptată, de ce — capricioasă şi şăgalnică — s-a ivit aşa de tîrziu. Au primit-o toţi cu surîsul pe buze, cu inima în sărbătoare; parcurile, teatrele şi grădinile de vară au pornit febril să se ferchezuiască, să-şi desăvîrşească ultimile pregătiri, gata să găzduiască manifestările artistice în aer liber la care — ca în fiecare an şi anul acesta — iau parte zeci şi sute de mii de spectatori.

Pe scenele parcurilor de cultură şi odihnă «I.V.Stalin», «23 August», «Nicolae Bălcescu», la «Arenele Libertăţii», în grădinile mai încăpătoare sau mai micuţe răspîndite pretutindeni prin Bucureşti — la ora cînd apar aceste rînduri — multe colective teatrale, formaţiuni orchestrale, ansambluri de cîntece şi dansuri şi-au început de mult activitatea.

Seară de seară comediile, concertele, programele de muzică distractivă se succed sub cerul înstelat, în răcoarea şi prospeţimea largilor amfiteatre, printre miresmele parfumate ale florilor. Seară de seară aplauze emoţionate sau voioase răsplătesc eforturile creatoare ale actorilor şi muzicienilor care împînzesc Capitala cu o reţea minunată de manifestări, dăruind bucureştenilor spectacole de artă adevărată, paşnică, optimistă, pusă în slujba năzuinţelor luminoase ale celor ce muncesc.

După ce se vor închide porţile sălilor «Studio» şi «Comedia», Teatrul Naţional «I.L.Caragiale» va prezenta un ciclu de spectacole — alcătuit din comedii — pe scenele parcurilor de cultură şi odihnă, «I.V.Stalin» şi «Nicolae Bălcescu». Actorii Teatrului Naţional vor interpreta comediile originale «Gaiţele» de Alexandru Kiriţescu şi «Mielul turbat» de Aurel Baranga. Se vor mai reprezenta — din repertoriul clasic universal — «Revizorul» de Gogol şi «Doamna Nevăzută» de Calderon de la Barca.

Teatrul Municipal va reprezenta pe scenele de la «Arenele Libertăţii» şi din parcul «Nicolae Bălcescu» precum şi într-una din grădinile de vară ale Capitalei, spectacole din repertoriul clasic universal şi anume: «Visul unei nopţi de vară» şi «Cum vă place» de W. Shakespeare, «Pădurea» de A. N. Ostrovski şi «Cîinele grădinarului» de Lope de Vega.

Pe scena teatrului de vară din parcul «I.V.Stalin» şi în grădina «Filimon Sîrbu», colectivul Teatrului Tineretului

va interpreta «Libelula», duioasa comedie a tinerei scriitoare gruzine Mariké Barataşvili şi «David Copperfield» de Charles Dickens.

Comedia originală «Patriotica romînă» de Mircea Ştefănescu va fi prezentată în premieră pe scena teatrului de vară din parcul «I.V.Stalin» de colectivul Studioului Actorului de Film «C. Nottara». Pe aceeaşi scenă, actorii Studioului «C. Nottara» interpretează comedia dramaturgului clasic Carlo Goldoni, «Mincinosul».

În grădina Teatrului Evreesc de Stat va avea loc în vara aceasta premiera piesei «Stele rătăcitoare», dramatizare de Beno Popliker după Şulem Aleihem. Pe scena aceleiaşi grădini se va mai prezenta un nou spectacol de estradă scris de H. Stolper şi M. Bălan, cu muzică de Rubinstein şi Reiningher. Din repertoriul permanent se va relua «Bolnavul închipuit» de Molière.

Şi activitatea Filarmonicii de Stat «George Enescu» va continua în timpul verii. În luna iunie vor mai avea loc un concert dirijat de maestrul Carlo Zecchi (Italia), recitalul violonistului Mihai Constantinescu şi concertul dat de o nouă formaţie de cvartet.

De asemenea, Filarmonica de Stat «George Enescu» pregăteşte o discuţie cu public—abonaţi la concerte, oameni ai muncii — în cadrul căreia vor fi discutate programele. Ascultătorii vor putea, cu acest prilej, să-şi expună dezideratele şi să facă propuneri.

Printre alte manifestări pregătite de Filarmonică pentru vară figurează 8 concerte care vor fi date în diferite grădini ale Capitalei de corul Filarmonicii şi orchestra de muzică populară «Barbu Lăutaru», precum şi un concert a cappella, pe care-l va da corul Filarmonicii de Stat «George Enescu», sub conducerea lui D. D. Botez, în sala Ateneului R.P.R.

De pe scena grădinii Vox şi a teatrului de vară din parcul «I.V. Stalin» vor răsuna frumoasele melodii ale operetelor «Vînt de Libertate» de I. Dunaevschi, «Aculina» de I. Kovner, «Casa cu trei fete» de Fr. Schubert şi «Lăsaţi-mă să cînt» de Gh. Dendrino, pe care colectivul Teatrului de Stat de Operetă le va interpreta seară de seară. De asemenea, iubitorii de operetă din Capitală vor avea prilejul în vara aceasta să asculte minunatele melodii şi valsuri din opereta «Liliacul» de Johann Strauss.

Două noi spectacole muzicale distractive va oferi Teatrul de Estradă publicului bucureştean. Este vorba de «Visele se împlinesc» de Nicuşor Constantinescu şi George Voinescu cu melodii de Ion Vasilescu şi H. Mălineanu şi de «Cer cuvîntul» de N. Stroe, Eugen Mirea, Mircea Crişan şi Al. Andy, cu melodii de H. Mălineanu.

De asemenea, Teatrul de Estradă pregăteşte pentru începutul verii un concert de muzică uşoară alcătuit din melodii închinate celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, care va avea loc anul acesta la Varşovia. Concertul va fi dirijat de Sergiu Malagamba.

ALEXANDRU ASSAN

FÎNTÎNA BLANDUZIEI

Marele și regretatul actor Const. I. Nottara povestește în amintirile sale despre succesul pe care l-a cunoscut «într-o friguroasă seară de martie a anului 1884» valoroasa lucrare dramatică a «bardului» Vasile Alecsandri.

Și mai adaugă Nottara în amintirile sale: «Și ce e mai trist e că unii oameni de teatru nu puneau niciun preț pe această lucrare de seamă. Se pusese piesa în repetiții, dar după două zile s-a scos, sub cuvînt că teatrul nu-și poate pierde vremea cu lucruri ușurele, cînd e nevoie de rețete bune cu nu știu care melodrame...»

Gîndurile «decanului scenei românești» — cum i se spunea maestrului Nottara — oglindesc în chip semnificativ greutățile și opreliștile de tot felul care stăteau — în vremurile acelea — în calea înfloririi creației dramatice originale. Și totuși, învingînd obscurantismul cîrmuitorilor, învingînd ostilitatea spectatorilor din protipendadă, care preferau să vadă melodrame răsuflate ca «Nu te atinge de regina» sau «Suferințele unei femei», primele lucrări dramatice românești se reprezentau, prețuite și iubite de publicul alcătuit — cum se spunea odinioară cu o disprețuitoare ironie — din «cei de la galerie».

«Fîntîna Blanduziei» este povestea dragostei marelui poet roman Horațiu pentru frumoasa Getta, sclava bogătașului Scaurus. Pe Horațiu îl iubește una din frumusețile Romei, Neera, de care s-au îndrăgostit Scaurus și Postumus.

Teatrul Armatei

Schițe de decor și costume realizate de Mircea Marosin

Scaurus organizează un banchet la care iau parte Neera, Horațiu, Postumus și Mecenas. Cu acest prilej, sclavii bogătașului roman sînt eliberați, iar pentru frumusețea versurilor pe care le improvizează, Horațiu o primește în dar pe Getta. Poetul îi împărtășește sclavei dragostea sa. Surprinsă, copleșită de cuvintele lui Horațiu, Getta îi mărturisește iubirea ei pentru sclavul Gallus. Infuriat, poetul vrea să-i pedepsească, dar pînă la urmă se înduplecă și le acordă libertatea. Fericiți, îndrăgostiții îi încredințează un manuscris pe care l-au găsit lîngă «Fîntîna Blanduziei», manuscris prin care Horațiu nădăjduia să obțină de la împăratul Augustus, iertarea surghiunitului poet Ovidiu.

Fără a respecta prea mult adevărul istoric, «Fîntîna Blanduziei» zugrăvește în versuri pline de frumusețe, într-o limbă literară plastică, sugestivă, unele aspecte semnificative din viața și moravurile imperiului roman, pe vremea împăratului Augustus. De-a lungul acțiunii sînt descrise, de asemenea, și cîteva momente importante din existența celebrului poet latin.

Impreună cu «Despot—Vodă» și cu «Ovidiu», «Fîntîna Blanduziei» încununează prin profunzimea și puritatea sentimentelor omenești, exprimate de scriitor, prin fondul de idei înaintate, prin vigoarea și măiestria limbii, activitatea creatoare a marelui poet, prozator și dramaturg, înflăcărat luptător pentru progres și pentru înflorirea culturii naționale.

«Fîntîna Blanduziei» se reprezintă pe scena Teatrului Armatei (sala «13 Septembrie») în direcția de scenă a lui Ion Șahighian.

Din distribuție fac parte George Vraca (Horațiu), Gina Petrini (Getta), George Carabin (Gallus), Aglae Metaxa (Neera), N. Gărdescu (Scaurus), Aurel Athanasescu (Mecenas), V. Maximilian (Postumus).

Decorurile și costumele sînt realizate după schițele semnate de Mircea Marosin.

CALUL TROIAN

Nicolae Sireteanu și Colea Răutu

Noua piesă a scriitorului Al. Șahighian aduce pe scenă numeroase personaje, întîmplări și probleme deosebit de interesante și actuale.

Acțiunea se desfășoară în zilele noastre, la Direcția Generală SMT din Ministerul Agriculturii.

Acolo, într-o bună zi, își face apariția un inspector din partea unei așa-zise «Comisii de control a cadrelor». Odată instalat, inspectorul își începe activitatea, luînd o serie de măsuri draconice, concediind funcționarii și numind în serie tot soiul de «tehnicieni» pe la Stațiunile de Mașini și Tractoare din țară.

În realitate, «tovarășul inspector general» nu este decît un impostor, un dușman îndrăzneț, lipsit de scrupule, care a izbutit să se strecoare în minister, pentru a îndeplini o acțiune de sabotaj.

În executarea planului său mîrșav, el este favorizat și de prostia și îngîmfarea șefului serviciului de cadre din direcția SMT, un exemplu tipic de «gură-cască».

Pînă în cele din urmă — datorită unor semnificative întîmplări — funcționarii cinstiți, în frunte cu directorul general al direcției SMT, îl demască pe pretinsul inspector, zădărnicind planurile sale dușmănoase.

În centrul piesei se află personajul Titus Vasiliu, șeful serviciului de cadre al direcției generale; un «gură cască» de o îngîmfare care îl face să păşească pe toate treptele ridicolului. Ambițios, carierist, Vasiliu este o pradă ușoară pentru uneltirile dușmanului de clasă. La alunecarea sa pe panta descompunerii morale, contribuie și soția lui, Eliza, o făptură superficială și frivolă... Alături de soții Eliza și Titus Vasiliu, îl găsim pe Coman, funcționarul servil și carierist, dornic să urce rapid treptele ierarhiei administrative,

Corado Negreanu și Tamara Buciuceanu

«să se ajungă» prin intrigi de culise și prin combinații meschine.

Aceste jalnice fantoșe sînt însă demascate și înlăturate de funcționarii cinstiți din minister, oameni de talia lui Marinescu și Radu Munteanu sau de funcționare devotate și oneste ca Ioana, Constanța etc.

«Calul Troian», noua lucrare dramatică a scriitorului Al. Șahighian, este o piesă cu numeroase și variate situații comice, cu un conflict închegat și dinamic, cu personaje autentice și pitorești, o lucrare care biciuiește cu arma satirei unele aspecte nesănătoase din activitatea instituțiilor noastre.

Pusă în scenă de regizoarea Getta Gorjan, piesa «Calul Troian» este interpretată de Niki Rădulescu (inspectorul), N. Sireteanu (Titus Vasiliu), Victoria Medeea (Eliza), Colea Răutu (Directorul General), Traian Dănceanu (Coman), Costel Gheorghiu (Marinescu), Corado Negreanu (R. Munteanu), Tamara Buciuceanu (Ioana), Astra Dan (Constanța), C. Cristel (Vasile), Ion Pascu (Constantinescu), Simion Negrilă (Un tractorist), Moscu Alcalay (P. Barbu), Ion Manolescu (Ginju).

Decorurile și costumele sînt executate după schițele pictoriței Sanda Mușatescu.

SANDA PRUNDEANU

Nicolae Sireteanu și Victoria Medeea

Colea Răutu, Niki Rădulescu și Nicolae Sireteanu

Lucia Sturdza-Bulandra
în rolul Rujena Calafova

Doamna CALAFOVA

În cadrul acțiunii piesei mele se află familia burgheză a unui îmbogățit de război, în vîltoarea evenimentelor din anii 1918—1920 în orașul cehoslovac Kladno. Bineînțeles, această familie nu a putut rămîne neatinsă de flacăra mișcării revoluționare a masselor populare nemulțumite, care cereau drepturi și libertate.

M-am străduit să înfățișez atît diferitele poziții pe care s-au situat, de-a lungul acestor evenimente, membrii familiei — luați fiecare în parte — cît și perspectiva istorică a mișcării revoluționare.

Împotriva îmbogățitului de război, Fidermuz, se ridică nu numai Rujena Calafova, văduvă de avocat, reprezentînd în piesă acea parte a burgheziei — în aparență încă importantă — cu concepții democratice.

Contra lui Fidermuz se ridică și mecanicul Martin Vinar, întors din Rusia, soțul celei mai tinere fiice a Calafovei.

Contrarevoluționarul Fidermuz — împreună cu cei de o teapă cu el — triumfă atunci cînd revoluția este, pentru un timp, înfrîntă. Dar triumful său este departe de a fi deplin, așa după cum prea timpurie este bucuria conducătorilor de dreapta.

Cu îndepărtarea lui Martin — cu arestarea cîtorva sute de muncitori din Kladno, pentru unii vremelnici stăpînitori ai puterii, primejdia nu s-a spulberat: forțele proletariatului, reprezentate în piesă în primul rînd prin revoluționarul Filip Saroh, călit în luptă, îndreptîndu-se spre victoria lor finală.

Autorul «Doamnei Calafova» s-a întrebat dacă nu se îndepărtează oare de metoda realismului socialist, atunci cînd privește evenimentele istorice de pe pozițiile unei familii burgheze. Atît succesul piesei, cît mai ales opinia publică m-au asigurat că o asemenea tratare a materialului istoric este și îngăduită și justă.

Să nu mă fi preocupat în lucrarea mea dramatică de această categorie de personaje «de pe celălalt mal», ar fi însemnat nu numai să trec peste adevărul istoric, dar să nu văd raportul de forțe sociale din acei ani și să nu folosesc marea moștenire a lui Maxim Gorki, la care și noi scriitorii cehoslovaci, mereu și mereu ne întoarcem.

Lupta de la Kladno — cu care se pot compara multe din luptele poporului romîn pentru dreptate socială — în-

seamnă frontul larg al poporului împotriva burgheziei.

Astăzi ştim bine de ce atunci nu au putut să învingă ideile sub al căror stindard au păşit metalurgiştii şi minerii din Kladno, în acea luptă încleştată. Mai ştim însă de asemeni care sînt adevăratele izvoare din adîncul cărora ne făurim acum hotărîrea dîrză de a construi socialismul.

Poate că în Republica Populară Romînă, lucrarea dramatică «Doamna Calafova» îi va ajuta pe spectatori să înţeleagă mai bine prezentul privind spre trecut — chiar dacă este vorba despre trecutul unei ţări prietene şi aceasta cu atît mai mult cu cît prezentul ne leagă prin convingeri şi idealuri identice — astăzi mai mult ca niciodată.

VOJTEK ŢACH
Lureat al Premiului de Stat
«Clement Gottwald»

Actorul şi regizorul Dan Nasta

Scriitorul ceh Vojteck Ţach înconjurat de colectivul Teatrului Municipal

Ansamblul Forțelor Armate ale R.P.R.

Neîntrerupta activitate a acestui grandios ansamblu nu stagnează nici în lunile de vară și publicul îi așteaptă cu bucurie fiecare nouă manifestare.

În momentul de față, ansamblul străbate țara, prezentînd un ciclu de spectacole în condițiuni puțin obișnuite. Purtînd cu el o scenă mobilă ce poate fi montată oriunde, ansamblul are posibilitatea să dea spectacole în aer liber, în fața a mii și mii de spectatori. Un exemplu edificator l-a constituit recent grandiosul concert vocal și orchestral de

patru mii de persoane, dat pe Stadionul Republicii în cinstea zilei de 9 Mai.

După reîntoarcerea din turneu, ansamblul va da o serie de spectacole pe scenele de vară. În acest scop, orchestra a fost simțitor mărită, trecînd de la forma veche exclusivă a suflătorilor, la forma simfonică prin adausul instrumentelor cu coarde. Prin această nouă formă orchestrală, ansamblul este în măsură să execute teme muzicale de mare amploare.

Printre lucrările muzicale cu care ansamblul se va prezenta în vara aceasta în fața publicului bucureștean, menționăm, în afară de cîntece și dansuri ostășești și folclorice: «Armata Păcii» de D. și Dan Pocras, cor din opera «Noapte de Mai» de Rimski-Korsakov, «Mărioara de la Munte», prelucrare de Gh. Dumitrescu, «Tinerețe fericită», dans popular bănățean înscenat de S. Siomin și Gh. Baciu, «Spre un viitor luminos» de Dinu Stelian, «Marea familie», o suită de dansuri populare sovietice, înscenate de Vl. Bedea și o altă suită de dansuri ale minorităților naționale din țara noastră.

Concomitent, ansamblul pregătește, atît pentru turneu cît și pentru capitală, o serie de recitaluri, dînd astfel posibilități de afirmare soliștilor și de ridicare a elementelor talentate din cadrul corului, orchestrei și baletului.

Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei

Unul dintre puternicele noastre formații artistice, cu caracter de masă, este Ansamblul de Cîntece și Dansuri al Sfatului Popular al Capitalei. El dispune de un cor de 85 persoane și 6 soliști, un corp de balet de 45 dansatori, o orchestră semi-simfonică de acompaniament, formată din 45 instrumentiști, precum și o orchestră de instrumente populare alcătuită din circa 40 de instrumentiști.

Ansamblul (director George Bălan) a dat în primul trimestru al anului acesta — cu toate că încă nu dispune de o sală proprie — peste 60 spectacole, atît în Capitală cît și în regiunea București: în fabrici și uzine (Grivița roșie, Gh. Gheorghiu-Dej, Mao Tze-dun etc.), în instituții (Monetăria Statului, Palatul Pionierilor, licee etc.), apoi la Dilga, de pildă, (în raionul Lehliu) cu prilejul inaugurării sălii de festivități a Gospodăriei Agricole Colective. Ansamblul a însuflețit adesea cu spectacolele sale viața artistică a unor cămine culturale ca cele de la Băneasa și Fetești.

Solicitată de către Teatrul Maghiar de Stat din Cluj, aflat în turneu, orchestra de acompaniament a Ansamblului și-a dat concursul la spectacolele ce au avut loc în cursul lunii martie a. c. pe scena Teatrului C. C. S.

La sărbătorirea «Zilei Femeii» Ansamblul a participat cu o brigadă a orchestrei populare și un grup de soliști și dansatori, la spectacolul festiv din sala «Casandra», iar soliștii vocali ai Ansamblului — Victoria Drăgănescu, Ion Stoian, Dan Iordăchescu și Valentin Loghin — au dat, acompaniați de pianista Agatha Wanek, în sala Dalles, un recital care s-a bucurat de un frumos succes. Au fost prezentate de asemenea 20 de spectacole în piețele publice, cu prilejul anumitor evenimente sărbătorești.

Pentru ca munca artistică în regiune să fie îndeplinită cu cît mai multă eficiență, Ansamblul a alcătuit trei brigăzi mobile. Fiecare din acestea reprezintă un complex artistic alcătuit din coriști, soliști, dansatori și un ansamblu instrumental de muzică populară — în total 25 de intrepreți.

Ansamblul desfășoară și o valoroasă muncă de îndrumare prin instructorii artistici pe care îi împrumută unor cămine culturale, ca cele de la Dudești-Cioplea, Băneasa, Cernica etc.

Faptul că Ansamblul S. P. C. și-a depășit planul nu numai în ceea ce privește numărul spectacolelor, dar și acela al spectatorilor dovedește seriozitatea acestei activități artistice și prețuirea de care se bucură în masele largi ale oamenilor muncii.

Adela Ştefanovici și Alexandru Stamatiu

DIN activitatea brigăzii artistice mobile a C.C.S.

Ansamblul de Cîntece și Dansuri al C.C.S. de sub direcția artistică a compozitorului Const. Palade, desfășoară o rodnică activitate de popularizare a muzicii și dansului în rîndurile largi ale spectatorilor. În afara spectacolelor pe care le dă de trei ori pe săptămînă în sala Teatrului C.C.S., Ansamblul efectuează și deplasări în diferitele regiuni ale țării.

Astfel, cu prilejul turneului din vara anului trecut, au fost vizitate peste 40 de localități din țară, spectacolele date bucurîndu-se de un deosebit succes.

Pentru a putea răspunde în chip satisfăcător nenumăratelor cereri ale oamenilor muncii, Ansamblul C.C.S. a detașat din sînul său, încă din anul 1953, o brigadă artistică mobilă, alcătuită din soliști și dansatori, precum și o orchestră cu caracter mixt (de muzică ușoară și populară). Brigada vizitează cele mai diverse regiuni ale țării, cu programe de cîntece populare și romanțe orășenești, de muzică ușoară și dansuri populare din R.P.R., U.R.S.S. etc.

O parte din grupul coregrafic execută și numere de acrobație și, tot în cadrul spectacolelor, sînt prezentate scenete și scheciuri de satiră și umor. Axate pe unele aspecte ale realităților actuale, cît și pe specificul locului de producție respectiv, aceste scheciuri se bucură totdeauna de succes.

În primul semestru al anului curent, brigada a vizitat regiunile Bîrlad și Galați, unde a prezentat, în interval de o lună, 29 spectacole, în orașele Brăila, Galați, Focșani, Bîrlad, Tecuci, Panciu, Odobești, etc.

O bună parte din spectacole au avut loc la Stațiunile de Mașini și Tractoare

Marin Mireanu și Constantin Crețu

și la Gospodăriile Agricole de Stat, printre care la G.A.S. Odobești — gospodărie fruntașă pe țară.

Au mai fost vizitate de asemenea localitățile Ploiești, Pitești, Titu, Răcari precum și un număr însemnat de uzine și fabrici din regiunea București.

Legate de campania de însămînțări, avînd un puternic conținut actual și mobilizator, aceste spectacole s-au bucurat de un deosebit succes, la ele participînd totdeauna sute de oameni ai muncii.

Ion Prisăcaru și Gabor Constantin

Dans acrobatic

Dansul «În zăvoi»

DIN ACTIVITATEA ansamblului de cîntece și dansuri al M.A.I.

În cei cîțiva ani de rodnică și susținută activitate, Ansamblul de cîntece și dansuri al M.A.I. și-a cîștigat un loc de cinste în viața artistică a patriei noastre.

După numeroase succese obținute pe scenele teatrelor din țară și din străinătate, valorosul ansamblu se pregătește actualmente pentru noi și variate manifestări.

Astfel, secția de coregrafie și orchestra simfonică repetă asiduu un minunat spectacol, care se va desfășura în luna august, la Festivalul Mondial al Tineretului și studenților de la Varșovia.

În capitala Republicii Populare Polone echipa de dansuri va prezenta, printre altele, o interpretare coregrafică a «Rapsodiei Romîne» de George Enescu. Aranjamentele dansurilor sînt realizate de Floria Capsali, iar printre soliști se numără: Marga Gheorghiu, Elena Tîrcolea, Maria Brumar, Alecu Marin și Pollack Solomon. În afara altor dansuri, pe teme folclorice, Ansamblul va mai prezenta «Nunta pe Someș», o frumoasă suită de dansuri populare aranjate de Tamara Cap pe melodii adunate, prelucrate și dirijate de Viorel Doboș și Aloïs Hönnig.

După închiderea Festivalului de la Varșovia spectacolul va putea fi vizionat pe una din scenele teatrelor de vară ale Capitalei.

Corul Ansamblului alcătuit din 130 cîntăreți și acompaniat de o orchestră populară care numără 60 interpreți (dirijor: Victor Predescu), repetă sub conducerea maestrului Victor Giulearu și Mihai Corapciuc — un nou program muzical care va putea fi ascultat de publicul capitalei, tot pe scena unui

teatru de vară. Premiera va avea loc în ziua de 23 august. Spectatorii vor avea prilejul să asculte un bogat repertoriu de cîntece populare romînești, de melodii sovietice și din țările de democrație populară.

În timpul verii secția de teatru a Ansamblului va pleca într-un turneu prin orașele țării cu piesa «Furtuni de primăvară» de Nicolae Tăutu.

O formație artistică instrumentală va străbate de asemenea țara, într-un turneu, prezentînd un concert de muzică ușoară, romînească și sovietică. Concertul va fi dirijat de locotenentul major Arvinte Constantin.

I. I.

Concerte în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei

În luna mai 1955 s-au împlinit zece ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul fascist. Acest eveniment a fost sărbătorit și în țara noastră cu dragostea frățească ce însuflețește trainicele legături dintre poporul român și cel cehoslovac. În toate sectoarele de activitate au avut loc numeroase manifestări închinate istoricei aniversări, cu care prilej fruntașii ai vieții noastre politice, sociale, economice și culturale au adus prinosul de admirație al marilor mase din R.P.R. pentru poporul vecin și prieten, ca și pentru străvechea lui cultură.

Pe plan muzical, participarea la această sărbătorire s-a oglindit prin concertele publice sau prin emisiunile radiofonice, în care publicul nostru a avut bucuria de a asculta numeroase lucrări de muzică cehoslovacă, ca și execuțiile unor soliști ca Milena Sperlova, harpistă, și Iaroslav Iosifko, flautist, veniți cu această ocazie în mijlocul nostru, ca soli ai artei interpretative din Republica Cehoslovacă.

Primul concert a avut loc la 4 mai 1955 în sala Dalles, în cadrul Filarmonicii de Stat «George Enescu», cînd s-a cîntat în prima audiție Sonata pentru violă și pian de Miroslav Krejci și Suita în stil clasic pentru cvintet de suflători de Frantisek Bartos, precum și lieduri de Dvorak, Schneider-Trnavsky, Vaclav Stefan și Viteslav Novak. La prezentarea acestui concert, care s-a bucurat de un frumos succes, și-au dat concursul: Andela Veisova-Costea, violă, Ion Filionescu, pian, Lola Gălășanu, soprană. Helmut Plattner, pian, și cvintetul de suflători al Filarmonicii format din Filip Pitaru Bulimar, flaut, Ioan Danie, oboi, Dumitru Ungureanu, clarinet, Dimitrie Alecsandrescu, fagot, și Samuel Pinchi, corn.

Artiștii cehoslovaci au dat în aceeași sală, la 11 mai 1955, tot în cadrul Filarmonicii de Stat «George Enescu», un recital de harpă și flaut, cu concursul pianistului Ion Filionescu. Execuția programului, a fost urmărită cu multă atenție de un numeros public, care a aplaudat cu căldură pe cei doi soliști

La 14 mai 1955, Orchestra Simfonică a Filarmonicii de Stat «George Enescu» a dat în sala Ateneului R.P.R. un concert dirijat de Edgar Cosma și repetat a doua zi, avînd ca soliști pe Milena Sperlova la harpă și pe Iaroslav Iosifko la flaut. Programul concertului a cuprins, între altele, «Suita slovacă» de Czikker, în prima audiție și Concertul pentru Flaut și harpă de Mozart.

De un deosebit interes s-a bucurat «Săptămîna muzicii cehoslovace», desfășurată la posturile noastre de radio între 11 și 17 mai 1955. Îmbrățișînd cele mai variate aspecte ale culturii muzicale cehoslovace, de la cîntecul popular la creația vocală cultă, de la muzica de estradă și de dans la muzica instrumentală de cameră, la marile lucrări simfonice și lirico-dramatice, cele șapte concerte ale ciclului au prilejuit prețioase satisfacții artistice publicului nostru iubitor de muzică.

D. SPĂTARU

Milena Sperlova, Iaroslav Iosifko și pianistul Ion Filionescu.

Brigada Filarmonicii de Stat „George Enescu"

Activitatea de concerte a Filarmonicii de Stat «George Enescu» din București este continuată dincolo de sălile Ateneului R.P.R și Dalles, prin brigăzile sale artistice.

Acestea sînt formațiuni mai reduse, vocale și instrumentale, alcătuite în de obște din soliști care se deplasează în diferite instituții de cultură, în întreprinderile și în fabricile din Capitală și din regiunea București, dar care, adesea, ating și cele mai îndepărtate centre ale țării.

Astfel, în primul trimestru al anului acesta, brigăzile artistice ale Filarmonicii au vizitat, în Capitală, Uzinele «7 Noiembrie», Intreprinderea Poligrafică nr. 5, Palatul Pionierilor, Universitatea «C.I.Parhon», Uniunea Arhitecților, ș.a.

De un deosebit succes se bucură brigăzile artistice ale orchestrei de instrumente populare, «Barbu Lăutaru», brigăzi care cuprind pe soliștii Nicu Stănescu — dirijor al orchestrei — Fănică Luca, Rodica Butor, Maria Lătărețu, Emil Gavriș, precum și pe tînărul virtuos al naiului, Damian Luca.

In regiunea București au fost vizitate, în ultima vreme, localitățile Giurgiu, Roșiorii de Vede, Alexandria, Videle, Buftea și Periș. In intervalul 1 ianuarie-1 aprilie au mai fost vizitate, de asemenea o seamă de stațiuni de odihnă ale CCS, ca Sinaia, Breaza, Tușnad, precum și gospodăriile agricole colective de la Hărman-regiunea Stalin, Moacșa și Lemnea din Regiunea Autonomă Maghiară.

Regiunea Autonomă Maghiară a format, de altfel, unul din obiectivele principale ale Filarmonicii de Stat din București, care a deplasat acolo întreaga orchestră de instrumente populare «Barbu Lăutaru».

Turneul întreprins între 20 martie și 15 aprilie, cînd au fost vizitate toate localitățile de seamă din regiune, a fost primit cu multă căldură.

Alături de aceste brigăzi artistice, depun o rodnică muncă de popularizare a muzicii grupuri mai mici de soliști, ca, de pildă, valorosul trio alcătuit din pianistul Valentin Gheorghiu, violonistul Ștefan Gheorghiu și violoncelistul Radu Aldulescu.

Aceștia, precum și cunoscuții soliști V.S. Jianu, Mîndru Katz, Vladimir Orlov, Lidia Cristian, Al. Demetriad, Elvira Loebe, Magda Nicolau, H. Plattner, Ion Filionescu, Lila Cristescu ș.a. au o participare activă și directă la concertele simfonice din provincie, contribuind cu succes la înflorirea vieții muzicale din întreaga noastră patrie.

I — V. P.

Artiști din provincie la Filarmonica de Stat „George Enescu"

Acțiunea de cunoaștere și promovare a valorilor muzicale naționale nu se limitează numai la scoaterea la lumină a tezaurului nostru folcloric, a operelor inspirate de acesta sau a compozitorilor; ea se extinde, într-o măsură mereu crescîndă, la aducerea pe scenele de concert bucureștene a numeroși interpreți merituoși din provincie. Dacă circulația muzicienilor noștri, dinspre centru spre toate colțurile țării, se practică mai de mult și frecvent, aceea inversă, a popularizării artiștilor de seamă din provincie, se făcea greoi, rar, dezorganizat. Nenumărați interpreți, artiști emeriți ai Republicii Populare Romîne, laureați ai concursurilor naționale și internaționale — cîntăreți sau instrumentiști — au o sferă de activitate mult prea restrînsă față de talentul și posibilitățile lor, activitate ce se rezumă la mijloacele reduse ce le oferă orașul sau regiunea lor. Concertele de muzică de cameră și recitalele din sala Dalles, recitalele din sala Studio și concertele simfonice au oferit din plin prilej de manifestare talentelor din provincie în actuala stagiune. Și, în primul rînd, artiștilor clujeni.

Într-adevăr, un mare număr de instrumentiști de vază din Cluj s-au perindat în ultimele luni pe scena sălii Dalles. Violoncelistul George Iarosevici, profesor la Conservatorul «Gh. Dima», interpret cu deosebire specializat în executarea muzicii vechi și unul din puțin numeroșii posesori ai vechiului instrument «viola da gamba», strămoșul violoncelului de azi, a dat în luna februarie, împreună cu flautistul Dumitru Pop, profesor la același conservator, și cu clavecinistul Nicolae Rădulescu din București, două concerte de muzică din secolele XVI, XVII și XVIII, concerte primite cu mult interes de publicul nostru. Pianistul Gheorghe Halmoș, profesor la Conservatorul «Gh. Dima», a dat două recitale, unul în octombrie 1954 și altul în aprilie 1955, din programul cărora nu putea lipsi — de sigur — și o lucrare (Passacaglia) a colegului său clujan, compozitorul Sigismund Toduță. Dintre soliștii vocali veniți din Cluj exclusiv pentru recitale de lieduri, citățm pe soprana Stella Simonetti, pe mezzo-soprana Ecaterina Vîlcovici și pe baritonul Octav Enigărescu. Este deosebit de important de relevat faptul că sub imboldul prezentării unor programe cît mai interesante și de nivel artistic superior, acești artiști au renunțat la obișnuitele arii de operă care constituie, de altfel, repertoriul lor permanent, și au interpretat exclusiv lieduri, program întocmit și studiat cu multă grijă, preocupare la care au fost stimulați tocmai de invitarea lor să cînte la București. În sfîrșit, doi tineri instrumentiști, violonista Bacs-Ercse Gyongyover și pianistul Iosif Jäger, au executat o sonată pentru vioară și pian de Biber și una de Beethoven, în Sala Studio a Filarmonicii de Stat din București, sală în care, în luna iunie, o tînără pianistă din Satu-Mare, Filomena Oșanu, va da un recital cuprinzînd lucrări de Scarlatti, Chopin etc.

Nu putem încheia seria artiștilor din provincie programați de Filarmonica din București, fără să mai menționăm încă două nume din alte orașe: pianista Sarolta Erkel-Trosner, directoarea Conservatorului de muzică din Tîrgu-Mureș, și organistul Franz Xavier Dressler din Sibiu.

Lucrări alese, rar executate, unele chiar prime audiții, au figurat în programele acestor doi artiști. Prima a executat exclusiv opere de Kodály și Bártok (Dansurile din Maroschsek, Melodii populare secuiești, Melodii țărănești etc.); cel de al doilea: piese de Frescobaldi, Mozart și Reger, autori rareori întîlniți în programele recitalelor de orgă.

Artiștilor mai sus menționați li se vor adăuga în stagiunea viitoare, mulți alții, venind și din alte orașe.

Invitarea acestor interpreți la București va stimula în permanență preocuparea împrospătării repertoriului lor, continua perfecționare a artei lor interpretative și ridicarea neîncetată a nivelului lor profesional.

J. Br.

Flautistul
Dumitru Pop
(Cluj)

Mezzo-soprana
Ecaterina Vîlcovici
(Timişoara)

Pianistul Iosif
Jager (Cluj)

Violonista Bacs-
Ercse Gyongyver
(Cluj)

Soprana
Stella Simonetti

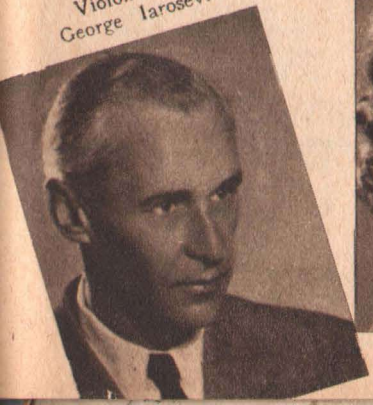

Violoncelistul
George Iarosevici

Baritonul
Octav Enigărescu

Orchestra simfonică cinematografică

Colectiv artistic dintre cele mai tinere, Orchestra Simfonică Cinematografică este o creație a regimului de democrație populară și o pildă elocventă a progreselor culturale înfăptuite la noi în ultimii zece ani. Înființarea acestei formații este strîns legată de dezvoltarea artei cinematografice în Republica Populară Română, menirea orchestrei fiind, în primul rînd, de a executa muzica tuturor filmelor ce se realizează în studiourile noastre. Pe de altă parte însă, crearea unui nou ansamblu simfonic în București s-a înscris pe linia democratizării muzicii în patria noastră, prin răspîndirea ei în mase cît mai largi de ascultători din tot cuprinsul țării. Acestea sînt cele două coordonate care au călăuzit activitatea, evoluția și realizările orchestrei de-a lungul celor patru ani de existență pe care îi numără.

Orchestra Simfonică Cinematografică a luat ființă la 1 ianuarie 1951. Această dată nu a însemnat doar un «act de naștere» care să confirme în mod oficial o stare de lucruri preexistentă: Orchestra Cinematografică s-a creat chiar atunci, din temelii. Cu atît mai meritorii au fost rezultatele rapide și îmbucurătoare obținute de noua formație. În patru luni de zile această orchestră, închegată în jurul unui nucleu redus de profesioniști cu experiență, din elemente foarte tinere și muzicieni foști «amatori», a izbutit să învingă multe greutăți și să poată face față sarcinilor ei în chip mai mult decît mulțumitor. În luna mai 1951, orchestra a înscris la activul său prima realizare, care a fost și un nețăgăduit succes: imprimarea muzicii scrise de Paul Constantinescu pentru primul film documentar românesc în culori «Delta Dunării». Biruind condițiile grele inerente începutului, orchestra s-a înfățișat de la debutul ei ca un organism omogen, suplu, dotat cu reale calități muzicale și mai cu seamă cu un entuziasm tineresc care i-a rămas o trăsătură caracteristică. Succesele acestea de început, ca și toate realizările ce au urmat, se datorează în mare măsură talentului și rîvnei tov. Edgar Cosma, care i-a fost, timp de doi ani, singurul dirijor permanent, imprimînd orchestrei un ritm de muncă susținut și eficient, precum și pecetea unei concepții avîntate și cumpănite în același timp, în care sensibilitatea spontană se unește cu un simț just al măsurii.

La puțin timp după primele imprimări, în vara 1951, orchestra a pornit în primul său turneu, executînd o serie de concerte pe litoralul Mării Negre, pentru oamenii muncii aflați la odihnă. Turneele au rămas o tradiție de la care orchestra nu se abate în nici un an, căutînd să ducă solia muzicii simfonice în cît mai multe și feluri colțuri ale țării.

Colectivul orchestrei nu va uita ușor seara de 11 decembrie 1951: primul concert simfonic destinat publicului bucureștean, în sala Patria. Emoția și starea de maximă încordare a tuturor membrilor ansamblului s-au transformat, în decursul acelei seri, într-un sentiment de bucurie și legitimă mîndrie: orchestra a izbutit să cîștige nu numai prețuirea, dar și inima marelui public, care i-a rămas fidel de atunci încoace. De-a lungul celor patru stagiuni ce au urmat, Orchestra Simfonică Cinematografică a dat numeroase concerte. În repertoriul ei variat, care merge de la compozitorii preclasici pînă la cei contemporani, ocupă un loc de seamă lucrările compozitorilor români, dintre care unele s-au executat în primă audiție (Suita «Baia Mare» de Marțian Negrea, Concertul pentru flaut și orchestră de L. Feldman, Simfonia de Dragoș Alexandrescu, Burlesca de M. Jora și altele). Orchestra a participat cu însuflețire la programele artistice organizate cu toate prilejurile festive: 1 Mai, 23 August, etc. Trebuiesc

de asemenea menționate cele două concerte din cadrul „Decadei Muzicii Românești" (august 1954), precum și concertele de muzică italiană date cu prilejul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților cînd orchestra a avut drept oaspe pe tînărul dirijor italian Romolo Grano.

O grijă deosebită a arătat colectivul orchestrei pentru încurajarea și promovarea tineretului merituos. Dintre membrii orchestrei se ridică tineri soliști promițători, cărora li se dă posibilitatea să cînte atît în concerte cu orchestră, cît și în recitaluri (Adrian Semo, George Hamza, Ileana Pitca etc.). De asemenea, pe lîngă dirijorii E. Cosma și C. Bugeanu, au fost angajați ca dirijori permanenți și tinerii Liviu Ionescu și Silviu Panțiru, proaspeți absolvenți ai clasei de dirijat; ei au astfel prilejul de a se familiariza de la începutul carierei cu o orchestră simfonică și cu genul muzicii de film.

Cu toată bogata și rodnica sa activitate concertistică, menirea principală a orchestrei a rămas muzica de film, al cărei specific ea a știut să-și-l însușească întru totul. Muzica tuturor filmelor românești artistice, documentare și de desen animat pe care le-a putut vedea publicul nostru în ultimii patru ani a fost imprimată în întregime de Orchestra Simfonică Cinematografică. În stagiunea actuală, din pricina abundenței materialului pe care a trebuit să-l înregistreze, orchestra nu a mai putut susține cu regularitate același ritm în activitatea sa de concerte. De îndată însă ce împrejurările i-au îngăduit-o, ea a încercat să ciștige și pe acest tărîm timpul pierdut, printr-un efort îndoit.

Organism tînăr și entuziast, cu însușiri multilaterale și promițătoare, Orchestra Simfonică Cinematrografică și-a cîștigat în viața noastră muzicală un loc de seamă și bine definit, pe care sperăm să-l îndreptățească și în viitor prin realizări de un nivel artistic tot mai înalt.

MIHAIL RĂDULESCU

Turneul Teatrului Maghiar de Stat din Oradea

La Oradea, teatrul are o veche tradiție. Actuala clădire a Teatrului de Stat din acest oraș a fost construită în 1899 — 1900, în același stil și de același arhitect ca și Teatrul Național din Cluj și cel din Iași.

În anii regimului de democrație populară, activitatea Teatrului din Oradea a luat un avînt deosebit, iar repertoriul său s-a îmbogățit pe măsură ce a crescut calitatea artistică a spectacolelor.

În cadrul acestui repertoriu, în ultimii cinci ani s-a pus un accent deosebit pe promovarea dramaturgiei originale, colectivul Teatrului de Stat din Oradea montînd numeroase lucrări ale autorilor dramatici romîni și maghiari din țara noastră.

Astfel, au fost reprezentate piesele: «Iarbă rea» și «Mielul turbat» de Aurel Baranga, «Cetatea de foc» de Mihail Davidoglu, «Ultima Oră» de M. Sebastian, «Drumul Soarelui» de Virgil Stoenescu — aceasta din urmă avînd premiera pe țară pe scena teatrului din Oradea — precum și «Logodna» de Molnár János și «Mireasa desculță» a lui Sütö și Hajdu.

Scenă din «Cei din Urmă» de M. Gorki

Alături de piesele originale, un loc important l-a ocupat în repertoriu lucrări de seamă ale dramaturgiei sovietice și ale dramaturgiei clasice ruse, dintre care citățm: «Mașenka» de Afinoghenov, «Crîngul de Călini» și «Platon Crecet» de A. Corneiciuk, «Vocea Americii» și «Ruptura» de B. Lavreniev, «Nunta lui Krecinski» de Suhovo Kobilin și «Cei din urmă» de Maxim Gorki — piesă a cărei montare reprezintă una dintre cele mai însemnate realizări ale Teatrului de Stat din Oradea, și cu care acesta a dat cîteva reprezentații în Capitală în sala Teatrului C.C.S. repurtînd un

real succes. Alături de acestea, Teatrul de Stat din Oradea a mai inclus în repertoriul său lucrări ale dramaturgiei clasice universale, ca «Avarul» și «Școala Femeilor» de Molière, «Nunta lui Figaro» de Beaumarchais și «Femeia îndărătnică» a lui Shakespeare, a cărei punere în scenă a reprezentat un mare succes.

Cu sprijinul partidului și al sfaturilor populare din oraș și regiune, Teatrul de Stat din Oradea și-a clădit un teatru de vară, cu o capacitate de două mii de locuri și înzestrat cu o scenă acoperită și bine utilată. Acest teatru a fost construit cu ajutorul muncii voluntare a muncitorilor din diferite întreprinderi și instituții, prin valorificarea resurselor locale. Pe această scenă, în cursul verii, se joacă și operete, cum sînt: «Vînt de Libertate» de Dunaevski, «Casa cu trei fete» după Schubert și «Gül Baba» de Metros Huszka.

Teatrul de Stat din Oradea depune o intensă activitate de popularizare culturală prin turneele pe care le întreprinde regulat în localitățile și la gospodăriile colective din regiune. În lunile noiembrie și decembrie, de pildă, colectivul teatrului a dat 24 de spectacole în cinstea campaniei de colectări, fiind vizitate sate unde, pînă atunci, teatrul era complet necunoscut.

Actualmente, se află în pregătire două noi premiere: «Doamna Ministru» de Borislav Nusici și «Lența», dramatizarea regizorului Sică Alexandrescu după nuvela cu același nume de Francisc Munteanu, a cărei prezentare va fi o premieră pe țară.

În luna iunie își va începe activitatea teatrul de vară, cu binecunoscuta operetă a lui Lehar «Dragoste de țigan»

HELLER MIKLOS

Scenă din «Cei din Urmă» de M. Gorki.

Ion Talianu și Gr. Vasiliu-Birlic

desfășurarea spectacolului, asistăm la realizarea acestui vis, în zilele noastre.

In subiect—propriu zis — e vorba de fuzionarea a două cooperative, care urmează să deschidă împreună o nouă casă de mode.

O serie de confuzii amuzante, care se lămuresc pe parcurs, fac ca întregul colectiv să termine la timp modelele pentru deschiderea casei de mode, care expune peste 300 de rochii, asigurînd succesul expoziției.

Toate aceste întîmplări se împletesc în mod ingenios cu spectacolul de amatori jucat de colectivul cooperativei, spectacol a cărui temă pornește chiar de la visul din trecut al Sandei.

VISELE se împlinesc

Zizi Șerban și Ovid Teodorescu

Subiectul unui spectacol muzical nu e prea lesne de povestit, pentru că intervin în el tot felul de divertismente, care se explică de la sine numai sub ochii spectatorului.

«Visele se împlinesc» începe chiar cu un astfel de divertisment: visul tinerei ucenice de croitorie, Sanda, care a gustat pîinea amară a uceniciei sub regimul exploatării, și care, în mizeria începuturilor, își imaginează ziua cînd va ajunge să execute singură eleganta rochie de seară pe care și-a dorit-o. Din

Virginica Popescu

Ion Vasilescu și H. Mălineanu.

Din distribuția acestei spumoase comedii muzicale fac parte: Gr. Vasiliu Birlic și Ion Talianu de la Teatrul Național « I. L. Caragiale » —, Ovid Teodorescu, Ion Antonescu-Cărăbuș, Virginica Popescu, Zizi Șerban, Mihaela Cotaru, Cornelia Teodosiu, Rolanda Camin, Andreiana Georgescu, Georgiana Anastasiu, ș.a.

Subiectul fiind inspirat din viața cooperativelor meșteșugărești de confecțiuni, spectacolul a fost realizat cu colaborarea cooperativelor: «Muncă și Artă», « Croitorii Cooperatori », « Tehnica Confecției », « Sporul », « Sîrguința » etc., care prezintă numeroase modele elegante și ingenioase.

I. ION

Cornelia Teodosiu

Visul micii ucenice devine realitate. Din desfășurarea acțiunii — atît de bogată în surprize—se desprinde minunatul adevăr că azi, datorită noii vieți din patria noastră, după cum o spune și titlul, « Visele se împlinesc ».

Noul spectacol al Ansamblului de Estradă se joacă în fosta sală a Teatrului Tineretului, din Str. Al. Popov.

Textul, plin de vervă, e scris de N. Constantinescu — directorul de scenă al spectacolului — în colaborare cu George Voinescu, realizatorul decorurilor.

Muzica e semnată de

Virginica Popescu și Mihaela Cotaru

Teatrul de Estradă

umor

„AFIȘUL"

«S-a sfîrșit cu problema «locului pe afiș în teatru!» Reflecția aceasta pe care am auzit-o rostită cu ușurare de secretarul unui teatru, în timp ce întocmea afișul unui spectacol, mi-a trezit o seamă de amintiri.

Imi vine în minte că, fără să vreau, am asistat și acum vreo zece ani, la întocmirea unui afiș de spectacol. De fapt, intenția mea era să asist la o repetiție generală, dar cu toate că peste o zi trebuia să aibă loc premiera, pînă la urmă repetiția generală s-a amînat — o să vedeți de ce — pentru o dată ce urma să se anunțe ulterior...

Parcă-l văd pe directorul de scenă: disperat, își smulgea părul din cap. Numai el era de vină că premiera de a doua zi nu se putea da. Numai el ținuse ca în noul spectacol să apară cît mai multe «nume mari», și acum poftim: nu mai știa singur cum să se descurce... nu, nu din pricina a cine știe căror greutăți regizorale; de data aceasta era vorba de inimaginabile și invincibile greutăți de publicitate...

Mai cu seamă cu actrițele nu se putea ajunge la nici o soluție. Fiecare dintre ele amenința că nu intră în scenă dacă nu e anunțată pe afiș ori prima, ori ultima cu un «și» care să-i precedeze numele.

Discuțiile între părți — ca să nu le zicem scandaluri — au durat aproape o săptămînă, timp în care două actrițe și-au dat demisia definitiv pînă a doua zi, o a treia actriță, fire mai nervoasă, a aplicat, ca suprem argument, un șpraiț în capul directorului de scenă, iar o a patra și o a cincea, mai înțelegătoare și mai respectuoase față de prestigiul regizoral, au schimbat asemenea argumente numai între ele...

Totuși, tot directorul de scenă, săracul, obișnuit pe semne cu rezolvarea celor mai dificile

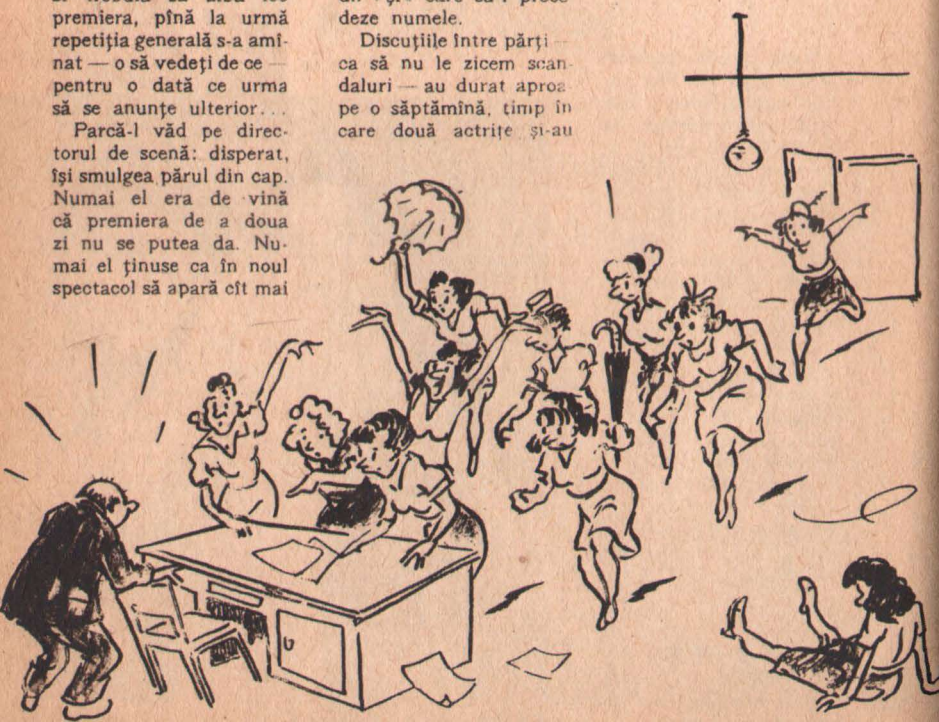

probleme artistice, a găsit și de această dată soluția, împăcînd pînă la urmă pe toată lumea.

In urma înțelegerii survenite între beligeranți, afișul a fost redactat în felul următor: fiecare actriță al cărei nume urma pe afiș după numele altei slujitoare a Thaliei, era anunțată cu un «și» în plus înainte, «și»-urile crescînd în progresie aritmetică. Și astfel premiera a putut avea loc abia atunci cînd, pe toate afișele lipite pe

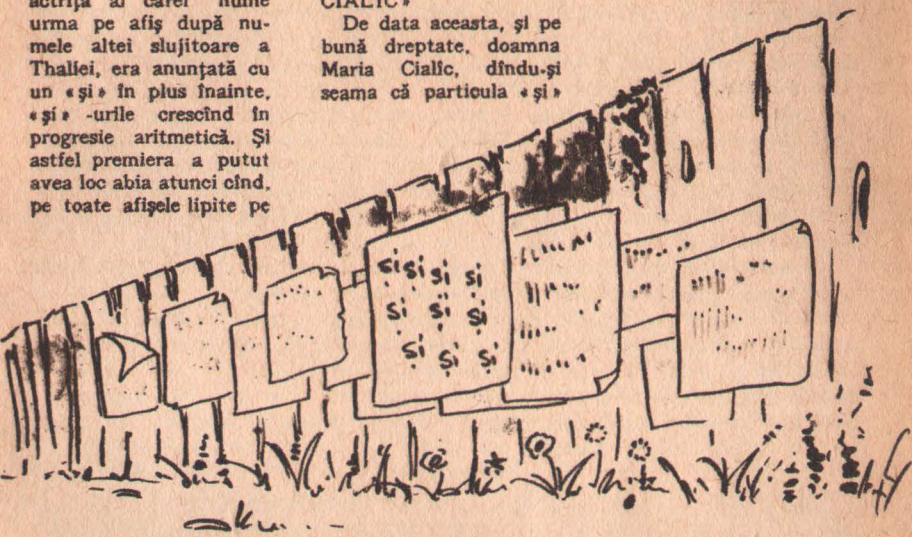

gardurile Bucureștiului, mai jos de titlul piesei și de numele autorului, se putea citi astfel:

. . . . . .

. . . . . .

cu

TANTZY CARACALEANU și MIMY STANESCU-TOLEDO și și FANETTE ZUVERCEA și și și MARIOARA CARIOCA și și și și LULU GHIOCESCU și și și și și ILEANA GALICURCI

În ziua premierii însă, văzînd afișele, s-a supărat doamna Maria Cialîc, șefa atelierului de croitorie al teatrului, care era anunțată, ca de obicei, la sfîrșitul afișului, cu următoarea formulă: «COSTUMELE EXECUTATE DE MARIA CIALÎC»

De data aceasta, și pe bună dreptate, doamna Maria Cialîc, dîndu-și seama că particula «și» are în teatru o însemnătate și o semnificație cu totul deosebite, constituind un soi de blazon, de particulă nobiliară, în felul lui «de», agățat înaintea numelor de baroni, duci, conți și alte asemenea meserii, doamna Maria Cialîc, zic, a ținut să se bucure de același privilegiu, amenințînd cu desfacerea contractului.

Așa că a doua zi, în colțul de jos al afișului, s-a lipit un ștraif cu următoarea înfățișare:

COSTUMELE EXECUTATE DE
și MARIA CIALÎC

Deși poate nițel exagerate, vă rog să mă credeți că toate cele relatate mai sus sînt adevărate.

AUREL FELEA

CALENDAR

Vasile Alecsandri (1821—1890). Originar din Bacău, Alecsandri a îndrăgit încă din copilărie bogatul folclor al Moldovei pe care l-a cunoscut de la țăranii din lunciile Mircești-lor sau de la tîrgoveții Iașilor și Bacăului. După studii făcute cu dascălul Gherman Vida și la pensionul lui Cuénin, Alecsandri pleacă să-și continue învățătura la Paris. Aici el ia contact cu ideile înaintate ale timpului și își limpezește concepțiile progresiste. Intors în țară în 1839, tînărul Alecsandri se dedică cu entuziasm activității politico-literare. El întemeiază, împreună cu M. Kogălniceanu, I. Ghica și C. Negruzzi, publicații ca «Dacia Literară», «Propășirea», adevărate îndrumare în lupta pentru înfăptuirea revoluției burghezo-democrate, pentru unitate și independența națională. Prin opera sa literară și publicistică, prin activitatea sa politică, marele scriitor participă la toate evenimentele hotărîtoare ale istoriei poporului său: revoluția de la 1848, Unirea Principatelor, războiul pentru independența națională de la 1877, răscoalele țărănești din 1888, etc.

Vasta sa operă literară care oglindește viu aceste evenimente istorice, activitatea sa cetățenească neîntreruptă pentru înfăptuirea marilor idealuri naționale, arată că Alecsandri a fost un adevărat scriitor patriot care și-a pus permanent arta sa în slujba aspirațiilor poporului său. Poeziile sale, prelucrate după lirica populară sau culese ca atare, doinele, piesele de teatru — de la ușorul vodevil la dramă — sînt străbătute de adîncă dragoste de patrie, de autentică prețuire a artei populare, de dorința fierbinte de a contribui la apărarea celor obidiți, la propășirea maselor populare.

* * *

Bogdan Petriceicu Hajdeu s-a născut în 1838 în satul Cristinești, ținutul Hotinului, dintr-o familie de cărturari. A studiat dreptul și filozofia la Universitatea din Harcov, unde ia contact cu ideile înaintate ale democraților revoluționari ruși, Belinski, Herzen etc.

Primele sale lucrări literare, scrise în limba rusă, sînt puternic influențate de Pușkin și Lermontov. După un scurt popas la Cahul, unde funcționează ca judecător, Hajdeu se stabilește în 1857 la Iași, unde desfășoară o intensă activitate literară-politică în spiritul ideilor înaintate ale vremii, pentru realizarea idealurilor revoluției din 1848 și pentru Unire. În 1863, Hajdeu este numit la Arhivele Statului și se mută la București unde odată cu studiile sale istorice și filologice își continuă bogata sa activitate literară-politică. Militînd pentru reforme democratice, Hajdeu editează o serie de publicații în care demască uneltirile coaliției reacționare burghezo-moșierești și dinastia prusacă. Pe plan literar el combate influența nefastă a cosmopoliților și conservatorilor de la «Junimea», ridiculizîndu-i în pamfletele sale.

Opera sa științifică cuprinde un bogat material de valorificare a trecutului nostru istoric precum și numeroase lucrări filologice de mare amploare, printre care citățm «Cuvente din bătrîni» (3 volume cuprinzînd vechi documente românești), «Magnum Etymologicum Romaniae», vast dicționar al limbii române care n-a putut fi terminat.

Dintre lucrările sale literare, cea mai de seamă este drama istorică în versuri «Răzvan și Vidra», publicată pentru întîia oară în 1867.

După 1872 Hajdeu își concentrează toate eforturile în direcția cercetărilor istorice și filologice, îndepărtîndu-se de marile probleme sociale care frămîntau masele. Singur și uitat de toți, acest mare cărturar moare în 1907.

Răspundem cititorilor

Tov. Mariana Georgescu, Buc. Str. Dr. Demosthene 65. Ne bucură, tov. Georgescu, observaţiile pline de căldură şi preţuire pe care le-ai făcut în legătură cu revista noastră, şi îţi mulţumim pentru ele. În acelaşi timp ne grăbim să-ţi răspundem la cele cîteva întrebări şi sugestii pe care ni le faci.

Materiale despre trecutul teatrului romînesc s-au publicat şi se vor mai publica în revista noastră. De asemenea, noi ne-am propus să îmbogăţim revista cu aspecte de la concertele şi spectacolele de muzică uşoară şi estradă, cu informaţii mai bogate din viaţa teatrală a altor ţări, etc. Astfel încît răspunsul nostru concret îl vei găsi în paginile revistei noastre în numerele viitoare.

Tov. Felicia Ştefănescu, Ploieşti, Str. Donca Simo 1. Ne miră rugămintea dumitale de a publica în revistă materiale în legătură cu spectacolele de balet desfăşurate pe diferite scene ale Capitalei. Asemenea materiale apar în revistă cu regularitate. Amintim numai relatările mai recente pe marginea unor spectacole de balet date de artiştii sovietici oaspeţi ai ţării noastre, pe marginea spectacolului «Călăreţul de Aramă» de la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., care dovedesc prezenţa acestei teme în revista noastră.

Un grup de cititoare. În relatările ei pe marginea diferitelor spectacole, revista a urmărit adeseori prezenţa şi activitatea tînărului şi talentatului actor C. Codrescu pe scenele noastre. Cît despre fotografii, amintim numai de coperta a IV-a a numărului 2/55, care îl înfăţişa pe actorul C.Codrescu într-o scenă din piesa «Invazia» de Leonov.

Tov. Ruxandra Voicu, Sf. Gheorghe, Str. Kriţa Ianoş 1. E o bucurie pentru noi să constatăm că cititorii noştri urmăresc cu atenţie şi cu preţuire revista noastră. Pentru aceste aprecieri îţi mulţumim.

În ceea ce priveşte dorinţa dumitale de a deveni regizoare, ea dovedeşte dragostea pe care o porţi artei teatrale. Pentru aceasta însă, credem că ştii că trebuie să urmezi cursurile Institutului de Artă Teatrală. Orice informaţii în acest sens poţi căpăta lesne, scriind Institutului de Artă Teatrală din Bucureşti, Bulevardul Schitu Magureanu Nr. 1, care te va îndruma în ceea ce priveşte modalităţile de înscriere, de încadrare, etc.

«TEATRU ŞI MUZICĂ»

Fotografiile din acest număr au fost executate de:
I. S. Decorativa, Gh. Vulpaş şi Dan Vasiliu.

COPERTA I-a: Cunoscuta balerină sovietică Olga Lepeşinskaia, artistă a poporului din U.R.S.S., laureată a Premiului Stalin.

COPERTA A IV-a: Elena Sereda şi Matei Gheorghiu in «Citadela sfărîmată» de Horia Lovinescu.

FILATELIA

ESTE UN MIJLOC PUTERNIC
DE EDUCARE ŞI
CULTURALIZARE
A MASELOR

★

OGLINDEŞTE MINUNATELE
REALIZĂRI ALE REGIMULUI
NOSTRU DE DEMOCRAŢIE
POPULARĂ

★

ESTE UN PREŢIOS AJUTOR
AL ŞCOLII

★

Difuzarea timbrelor filatelice şi abonamentele filatelice se fac prin librării şi magazine

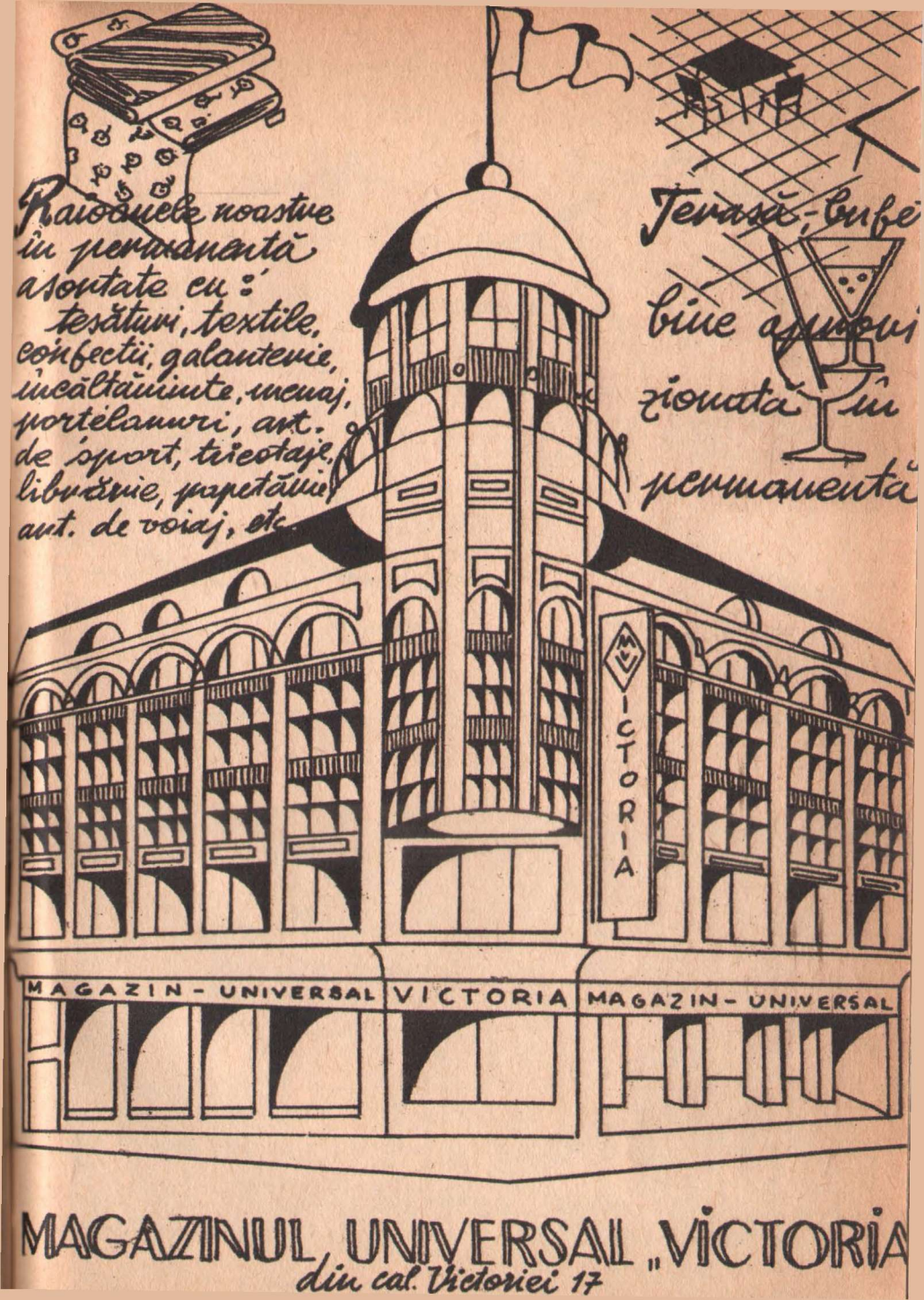
Raioanele noastre
în permanență
asortate cu:
țesături, textile,
confecții, galanterie,
încălțăminte, mercaj,
porțelanuri, art.
de sport, tricotaje,
librărie, papetărie,
art. de voiaj, etc.
Terasă-bufet
bine aprovizionată în
permanență
VICTORIA
MAGAZIN - UNIVERSAL
VICTORIA
MAGAZIN - UNIVERSAL
MAGAZINUL UNIVERSAL „VICTORIA
din cal. Victoriei 17

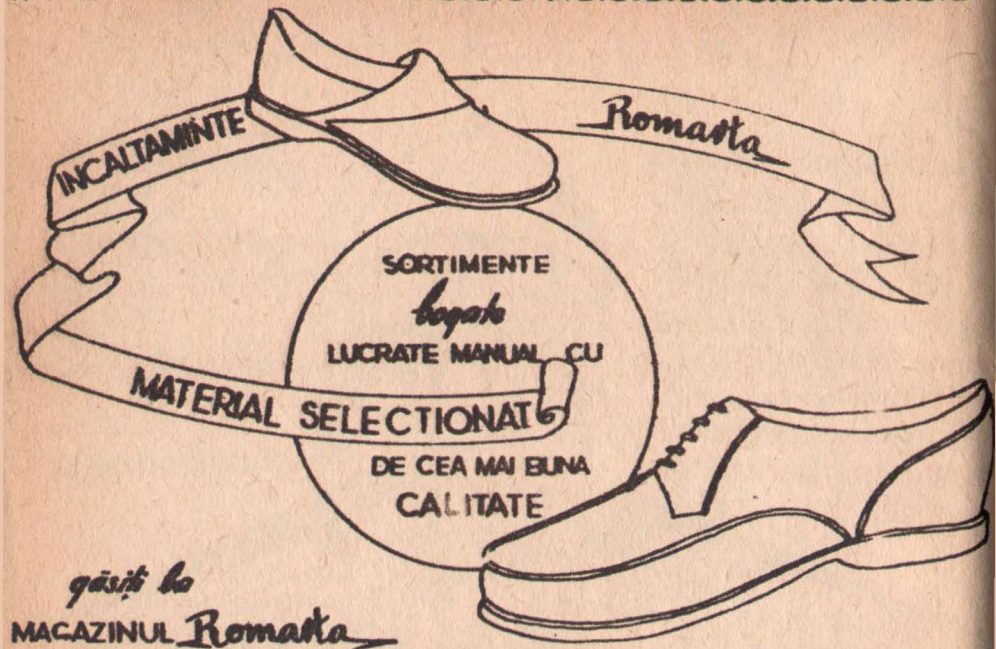

găsiți la
MAGAZINUL Romarta
DIN CALEA VICTORIEI NR.34 ⌀ 60

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Aspect de la Muzeul Teatrului Național

ADRESELE sălilor de spectacole:

TEATRUL	ADRESA	Telefonul
TEATRUL DE OPERĂ ŞI BALET AL R.P.R.	Bd. 6 Martie nr. 70—72	3.83.95 int.8
TEATRUL NAŢIONAL «I. L. CARAGIALE» Sala COMEDIA	Pasajul Comedia	4.71.71
TEATRUL NAŢIONAL «I. L. CARAGIALE» Sala STUDIO	Piaţa Amzei	5.15.53
TEATRUL MUNICIPAL	Schitu Măgureanu nr.1	4.60.60
TEATRUL ARMATEI	Bd. Magheru nr. 20	2.90.05
TEATRUL ARMATEI	Calea 13 Septembrie nr. 6	4.19.05
TEATRUL MUNCITORESC C.F.R. GIULEŞTI	Şoseaua Giuleşti nr. 8	6.04.82
TEATRUL TINERETULUI	Str. N. Bălăceanu nr. 2	6.04.77
STUDIOUL ACTORULUI DE FILM «C. NOTTARA»	Str. Const. Mille nr. 14	
FILARMONICA DE STAT «GEORGE ENESCU»	Ateneul R.P.R.	6.00.60
STUDIOUL FILARMONICII	Ateneul R.P.R.	
TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ	Şoseaua Independenţei nr. 1	3.98.48
ANSAMBLUL DE ESTRADĂ	Sala Calea Victoriei 174	4.56.51
SALA FOST TEATRUL TINERETULUI	Str. Al. Popov nr. 23	
SALA DALLES	Bd. N. Bălcescu	
SALA LIBERTATEA	Str. Dobrogeanu Gherea nr. 4	
TEATRUL ŢÂNDĂRICĂ SALA ORFEU	Pasajul Comedia	3.25.19
ANSAMBLUL DE CÎNTECE ŞI DANSURI C.C.S.	Str. Lipscani 53	3.15.00
ECHIPA ARTISTICĂ A C.C.A	Str. Uranus nr. 6	6.28.90
CIRCUL DE STAT	Piaţa N. Bălcescu nr. 2	5.69.88

Editată de C.D.B. Centrul de difuzare a biletelor de spectacole
Redacţia, str. Academiei Nr. 8 Telefon 3.11.46

TEATRU MUZICĂ

LEI